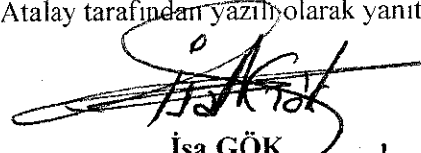

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın İçişleri Bakanı Sayın Beşir Atalay tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygılarımla arz ederim.

İsa GÖK
Mersin Milletvekili

İktidarınızın Kürt açılımı adı altında başlatmış olduğu girişimi koordine etmekten sorumlu bir Bakan olarak bu konudaki, ilk açılımı yaptınız. Kürt meselesinden rahatsız olanlar sadece Kürtler değil, toplumun tüm kesimleri ve katmanlarıdır. Kürtler de tek bir blok halinde değil; şehirlisi-köylüsü, eğitilmiş-eğitimsizi, batıda yaşayan-güneydoğuda yaşayan, Alevi'si-Sünni'si, Hanefi'si-Şafi'si, Türkiye'de olanı, başka ülkede olanı, zengini-fakiri, işçisi-işadamıdır. Belli kişilerin masa başında müzakere edip anlaşması uzlaşma demek değildir. Toplumsal talep ve beklentileri karşılayacak bir önerinin genel kabul görmesi bir tür uzlaşmadır. Uzlaşma veya müzakerenin muhatabı, sorunu bu hale getirenler olmamalıdır. Sorunu yaşayanların sürecin içinde olması başkadır, sorunu içinden çıkılmaz bir hale getirenlerin çözümün de kilit noktası haline getirilmeye çalışılması başkadır. Ancak açılımın kapsamlı, geniş soluklu olması, aynı zamanda sorunun çözümünün Türkiye çapında bir uzlaşmayı gerekli kıldığını göz önünde bulundurulması da zorunludur. Öcalan'ın 15 Ağustos tarihinde açıklama yapacağı haberleri olayın diyaloga yönelik olmadığını ve bir gösteriden öte anlam taşımadığını ortaya koymaktadır. Bu tarih, PKK'nın 1984 Ağustos'unun 15'inde Siirt'in Eruh ilçesine düzenlediği ilk kanlı baskının yıldönümüdür ve 25 yıl önceki bu ilk başkaldırıyı, örgütün kendi gündeminde hâlâ ne kadar sıcak tutmakta olduğunu ilan etmektedir.

Bu açılım yapılırken, PKK ile Kürt sorununu birbirinden ayırarak, gerekli demokratik önlemleri PKK'dan ve terörden bağımsız olarak yaşama geçirmelidir. Hükümetinizin böylesine ağır sorumluluk taşıyan bir sorun için muhalefet partileri, sivil toplum örgütleri ile de bir yuvarlak masa etrafında buluşmayı ağızına almamış olması, ulusal mutabakat anlayışına sığmamaktadır. Bugün toplumun uzlaşma vardı, gerçek şudur: Artık kan akmasın; artık gençler ölmesin; artık silahlar sussun; artık kimse yoksulluk, yoksunluk, imkânsızlık, geri kalmışlık içinde ıstırap çekmesin; artık kimse temel hak ve özgürlüklerden mahrum olmasın; artık kimse şiddeti, terörü, öldürmeyi bir yöntem olarak görmesin. Kürt sorunu adeta değiştirilmez ve başka türlü olmaz bir biçimde, siyasi ve coğrafi parçalanmayı Türkiye için bir oldubitti haline getiriyor. Çünkü tek kutuplu dünyaya özgü "yeni sömürgecilik" anlayışı etnisiteye ve mikro milliyetçilik anlayışına dayanmakta ve yeryüzünün en stratejik bölgesi olan coğrafyamızda siyasi şekillenmeye müdahil olabilmek için bu yapılanmayı dayatmaktadır. Oysaki Türkiye'nin üniter yapısı ve rejimi konusunda son derece dikkatli davranmak gerekmektedir. Bu yapı ve bu rejim sokakta bulunmamış; yedi düvele karşı yürütülen bir kurtuluş savaşıyla, büyük bedeller ödenerek kurulmuştur.

Sözde aydınlar, öteden beri diğer ülkelerdeki örneğin İspanya'da, İrlanda'da ayrılıkçılığa karşı, federasyon sisteminin örnek alınmasını istemektedirler. Hâlbuki her ülkenin tarihi ve güncel koşulları ayrıdır. Üstelik Katalan ya da Bask bölgesine tanınan özel yönetim statülerinin İspanyada ETA Bask ayrılıkçılığını bitirmediği, İspanya'dan, daha birkaç gün önce gelen terör eylemiyle belli olmuştur. Türkiye'nin güneydoğusundaki sorun, İspanya'nın Katalan ve Bask bölgelerinin sorunlarına benzemez; Büyük Britanya'da İskoçya'yla İngiltere arasındaki durumlardan güneydoğumuz için dersler de çıkmaz. Her ülkenin sorunları kendine özgüdür ve kendi tarihinin, coğrafyasının ve inançlarının ışığında çözülmesi gerekir. Devletin anayasal yapısına ters düşen adımlardan sakınılması gerekmektedir. Önce Kürt sorununun ne olduğu kamuoyuna tam olarak açıklanmalı, sorun bütün boyutlarıyla ortaya konulmalıdır. Sivil toplum kuruluşlarının, muhalefet partilerinin görüşleri mutlaka alınmalıdır. Bu süreçte ilk adım elbette ki terör örgütünün koşulsuz silah bırakmasıdır.

Buna göre;

- 1- Yapılmak istenilen açılımın önceliği PKK terörünü ortadan kaldırmak mı, yoksa Kürtlere demokratik kimi yeni yasal haklar sağlamak mıdır?
- 2- İçeriği hâlâ belli olmayan Kürt açılımı projesinde toplumsal bir uyum olduğunu öne sürmektesiniz? Bu uyum nasıl anlaşılmış, neye göre belirlenmiştir?
- 3- Çözüm için koşullar uygun denilmektedir. Hangi koşullar söz konusudur ve koşulların uygunluğu hangi kıstaslara göre belirlenmiştir?
- 4- Sınırlardaki mayınlı Hazine arazilerini bile orada yaşayanlara vermeyi düşünmeyen iktidarınız, eve döneceklerin iş ve üstünde ev kurup işleyebilecekleri toprakları sahipleneceklerinden söz ederken bölge halkı üzerinde ne kadar inandırıcı olacaktır?
- 5- Her fırsatta, eylem ve söylemlerinde ayrılıkçılık ve ırkçılık vurgusu yapan, haritalar çizen, "İmralı muhatap alınmalıdır" diyen, önce Türk Silahlı Kuvvetleri'nin silah bırakmasını ön koşul olarak ortaya koyan terör örgütü ve siyasal uzantıları ile pazarlık görüntüsünün sonuçları düşünülmüş müdür? "Muhatap kim?" sorusuna "Muhatap bütün vatandaşlar" gibi bir cevap vermek ne kadar inandırıcı olacaktır?
- 6- Sorun siyasal ve ekonomik olduğu kadar toplumsal bir sorundur da aynı zamanda. Bu durumda çözüm sürecinde sosyologlar, sosyal antropologlar da görev alacaklar mıdır? Çözüm sürecinin içinde onlara da yer vermeyi düşünüyor musunuz?
- 7- Muhalefetin görüşü alınmadan açıklanan bir açılımın yol haritası söz konusu olduğunda, görüşlerinin alınacağı söyleniyor. Süreç başlatılırken görüşü alınmayan muhalefete, sürecin içeriği ortaya çıktıktan sonra ne şekilde yer verilecektir? Gece yarısı baskın yasa uygulamaları ortada dururken, muhalefetin görüş ve itirazlarının dikkate alınacağına kim ne kadar güvenebilir?
- 8- Doğu ve Güneydoğu'da PKK'nın, Hizbullah'ın, karanlık güçlerin, korucuların, ağa ve şih baskısının yarattığı kaosu pençesinde inleyen ve destek bulamadıkları için susmak zorunda kalan, sayıları ülke genelinde milyonlara ulaşan bu vatandaşlarımıza dönük bir destek ve eylem planınız var mıdır?
- 9- Terörden medet uman ve terörü bir büyük projenin aracı olarak kullananların taleplerinin tatmin edilmesinde nereye kadar gidileceği hesaplanmış mıdır?
- 10- Bölge yönetimi için kurulacak yeni mekanizma ya da konacak yeni kurallar, bütün bölgeler gözetilerek yapılabilecek midir? Bir tek bölgeye tanınacak özelliklerin zamanla özerkliğe ve sonuçta kopuşa yol açacağı ne kadar göz önüne alınmaktadır?
- 11- Atacağınız hangi adımlar, Kuzey Irak'taki teröristlerin terörden vazgeçmeleri sonucunu doğuracaktır?
- 12- Çözüm konusunda yurdunun bütünlüğü uğruna şehit düşen, kanını canını, toprağının varlığına feda edenlerin, en verimli çağlarında vatan uğruna, geride gencecik eşler ve çocuklar bırakarak göçüp gidenlerin, dul ve yetimlerinin düşünceleri de alınacak mıdır?